

Dyrehave er gaaet ned til Stranden, har man set Exempler paa, at der er foretaget Indbrud i Dyrehaven, hvorved en hel Del Vildt er bleven bortført efter at være bleven nedstødt, hvorefter saa Vedkommende er seilet bort. Giv vi nu en bestemt Ret til at gaa i Land, vil det være meget vanskeligt at forebygge disse Ulemper. Jeg tror meget mere, at det er i Fiskeriets Interesse at beskytte den Fisker, som er Stedets egen Mand og driver en nyttig Forretning der, fremfor dem, som kommen langsvejs fra og kunne søge deres Erhverv mange andre Steder paa dybere Gænde, men bruge den Udgang, som herved gives dem, paa en saadan Maade, at det skader det Fiskeri, som det dog egentlig er vor Hensigt at støtte ved denne Lovgivning; thi det er jo dog Meningen med Fiskeriloven her — og det er paaberaabt saa mange Gange af stedlige Fiskere — at vi ønske at forebygge, at der kommer Forhold tilstede, som ødelægge Fiskeriet og ødelægge Fiskerne selv. Og dette er jo dog en Bestemmelse, som ubetinget vil virke til Skade for de stedlige Fiskere paa lange Strækninger; og i den Henseende gaar jeg ikke saa vidt, at jeg sætter Friheden fremfor det, der er til Betryggelse for den stedlige, driftige, næringsflittige Mands Erhverv og hele Stilling. Jeg kan derfor ikke tiltræde de Uendringssforslag, som gaar ud paa at give Fremmede, der leve af at seile omkring og søge i Land, hvor de kunne, og der gjøre den bedste Forretning, de kunne, paa en hvilken som helst Maade, en lettere Udgang til at drive deres Korfiskeri, der kun er til Skade for dem, der drive virkeligt Fiskeri. Jeg tror, det er rigtigt, især naar man har en Erfaring at bygge paa, der grunder sig ikke paa en kort Tid men paa en temmelig lang Tid og strækker sig over et længere Areal, at udtale det ganske uforbeholdent, hvorledes de stedlige Forhold kunne stille sig, og advare mod en i den Henseende for yderlig gaaende Frihedsgiven.

Blem: Det er en Udtalelse af den høitæredede Minister, som har foranlediget mig til atter at begjære Ordet. Den ærede Minister troede ikke, det var noget Offer for de bornholmste Fiskere, at den nuværende Ordning opretholdtes, idet Sildefiskeriet paa Søterritoriet af svenske Fiskere kun drives i meget ringe Omfang i Maanederne Mai, Juni, Juli, August, men jeg tror, det er en Misforstaaelse. De bornholmste Fiskere sige derimod, at i de Maanedere, navnlig i Mai og August, fiske de meget Sild paa Søterritoriet. Naar den ærede Minister dernæst udtalte, at man maatte tage Forholdet, saaledes som det historisk havde udviklet sig, saa

er jeg fuldstændig enig med ham deri; men naar jeg ser hen til Løgefiskeriet, som den høitæredede Minister mente, var en stor Indrømmelse overfor de bornholmste Fiskere, at de svenske Fiskere havde givet Afstald paa, skal jeg tillade mig at henvise til en Kancellistrivelse af 15de Oktober 1833. Der har Amtmanden over Bornholms Amt erklæret, at de svenske Fiskere ikke bringe Løf eller Lørf til Bornholm, ikke forjaavidt Amtmanden har kunnet erfare det; altsaa drev de ikke Løgefiskeri under Bornholm den Gang. Det Samme findes ogsaa udtrykt i en Kancellistrivelse af 1851. Lagerne gaa egentlig kun ud paa Sventernes Sildefiskeri ved Bornholm. Først i Slutningen af 1870 var der Klage over Løgefiskeriet under Bornholm. Det finder man netop her stadfæstet ved en Skrivelse af 1880 fra Indenrigsministeren til Folkethingets Finantsudvalg, hvori det hedder, at de svenske Fiskere hjemmøge Farvandet ved Bornholms og Sjællands Kyst, og at vore Fiskere lide megen Skade og Ulempe i Udøvelsen af deres Erhverv. Fra den Tid navnlig, vide vi, at svenske Fiskere fiske Løf under Bornholms Søterritorium. Da var det, at Indenrigsminister Steel fik en Bevilling paa 10,500 Kr. til Beskyttelse af Søterritoriet udenfor Limfjorden, altsaa ogsaa under Bornholm. Jeg skjønner ikke rettere, end her maa de historiske Forudsætninger være for mit Underændringsforslag, nemlig at svenske Fiskere ikke faae Tilladelse til at drive deres Sildefiskeri under Bornholm, undtagen de drives derind af Vind og Strøm, da Løgefiskeriet aldrig har været dem tilladt. En Bemærkning af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) om de sildepisende Landboere paa Bornholm, som ønske, at svenske Fiskere skulle have Lov til at fiske Sild paa Søterritoriet, tror jeg, beror paa en Misforstaaelse. De bornholmste Fiskeres Klager har gaaet i to Retninger, nemlig dels over, at svenske Fiskere komme ind paa Bornholm og sælge deres Fangst og dels over, at de skulle have Lov til at fiske paa Søterritoriet. At svenske Fiskere afhænde deres Sild paa Bornholm det har Landboerne Intet imod; men, at tillade dem at fiske paa Søterritoriet, det er en hel anden Sag. Jeg tror, at disse Indberetninger, som stamme fra Embedsmænd og ikke fra Landboerne, ere blevne opfattede forkert af det ærede Medlem.

Berg: Efter at have hørt den meget ærede Indenrigsminister og konfereret med den ærede Ordfører mener jeg at have gjort den Nytte for Diskussionen, som jeg mente at burde gjøre ved at optage de 3 af mig